

rétt að skrifa *academiae*, sem væri þá bein þýðing á eignarfalli orðsins háskóli, eins og í „háskólasjúkrahús“. Auðvitað mætti líka tala um *valetudinarium academiae* eða *nosocomium academiae*, en ef menn vilja endilega nota *infirmarium*, er rétt að segja *infirmarium academiae*. Ef nota ætti „academicum“, yrði íslenska þýðingin á því orði væntanlega háskólalegur og ekki er talað um háskólalega sjúkrahúsið á íslensku. Latínukennari sem ég hafði samband við taldi að *infirmarium academicum* gæti svo sem gengið málfraðilega (samanber *civis academicus* = háskólaborgari), en að öll orðmyndin *infirmarium academicum* væri „vesaldarleg“ (sbr. *infirmus*) og skorti reisn. Er ekki besta og beinskeyttasta þýðingin á *infirmarium academicum* „Háskólahælið“?

Á öllum þessum vandræðagangi er aðeins til ein góð og skjótvirk lausn: Taka burt orðin *Infirmarium academicum* sem allra fyrst úr merki spítalans (lógóinu) og annars staðar þar sem þau kunna að hafa verið sett og gleyma þeim! Sjúkrahúsið á að heita *Landspítali – háskólasjúkrahús* og á ensku er heitið *Landspítali – University Hospital*. Annað ekki. Það hlýtur að vera krafa læknastéttarinnar og háskólamanna innan spítalans að nafngiftarmálum aðalsjúkrahúss landsmanna sé háttað eins og gert er annars staðar í heiminum.

Norrænir læknanemar funda í Reykjavík Stjórnunarfræðsla, rannsóknir og reglur um lífsiðfræði voru helstu dagskrárefni fundarins

ÍSLENSKIR LÆKNANEMAR TAKA ÞÁTT Í alþjóðasamtöku og um síðustu mánaðamót héldu þeir ársfund alþjóðanefnda norrænu læknanemasamtakanna hér í Reykjavík. Fundinn sóttu 57 gestir og 20 íslenskir læknanemar og fjölluðu í þrjú daga um stjórnunarmál, læknisfræðilegar rannsóknir og lífsiðfræði svo fátt eitt sé nefnt af því sem bar á góma á fundinum.

Brynja Ragnarsdóttir gegndi formennsku í FINO – en svo er nafn norrænu alþjóðanefndanna skammstafað – starfsárið 1999-2000. Hún sagði í samtali við *Læknablaðið* að alþjóðanefndir læknanema störfuðu á öllum Norðurlöndum og skipaði hver læknaskóli sína nefnd. Í hinum löndunum eru á bilinu 50-200 manns í þessum nefndum en skiljanlega öllu færri hér á landi.

Starfi nefndanna er skipt í vinnuhópa sem fjalla um ýmsa málaflokka. Hér á landi fjalla vinnuhópar um stúdenta- og rann-

sóknaskipti og um forvarnastarf gegn kynsjúkdómum, alnæmi og ótímabærum þungunum. Í öðrum löndum er einnig fjallað um menntun lækna á Norðurlöndum, lýðheilsu og málefni flóttamanna svo dæmi séu nefnd.

Það er eitt af markmiðum alþjóðasamtaka læknanema að efla stjórnunarþekkingu læknanema og að þessu sinni var aðal efni fundarins stjórnunarnámskeið. Þar var fjallað um það sem á ensku er nefnt „personal management“ og felst eiginlega í því að skipuleggja eigið líf og starf. Auk þess fengu þátttakendur innsýn í fjáröflun og fundarstjórn.

Á morgni sunnudagsins 2. apríl hlýddu fundarmenn svo á fyrirlestra um þemað læknisfræðilegar rannsóknir og lífsiðfræði. Fyrirlesarar voru Kári Stefánsson sem sagði frá gagnagrunninum og Örn Bjarnason sem fjallaði um reglur um rafrænar heilbrigðisupplýsingar.

Heiðursgestur fundarins var Jóhann Ágúst Sigurðsson forseti læknadeildar Háskóla Íslands. Fundinn sóttu einnig tveir stjórnarmenn úr alþjóðasamtökum læknanema og gestur frá Eistlandi en fyrirhugað er að útvíkka norræna samstarfið og veita læknanemum úr Eystrasaltslöndunum aðild að því.

Brynja lét vel af fundinum og sagði hann hafa gengið afskaplega vel. Hún sagði að íslenskir læknanemar gætu sótt mikinn drifkraft og nýtt sér reynslu Norðurlandþjóðanna af alþjóðastarfi. Það væri líka tilgangur þessa samstarfs að styrkja samheldni norrænna læknanema og gera þá að sterkari heild á fundum alþjóðasamtakanna.

–PH

Norrænir læknanemar búa sig undir að hlýða á erindi þeirra Kára Stefánssonar og Arnar Bjarnasonar sem eru fremst til hægri á myndinni.

